

29 Νοεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΡΟΝΙΔΗΣ,
Δ/στές]

ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ Ι. ΗΡΑΚΛΗ,

Εφεσείουσα,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1600).

Διοικητικό Δίκαιο — Έννομο συμφέρον — Προσφορές — Κατακύ-
ρωση προσφοράς στον χαμηλότερο προσφοροδότη — Κατά πόσο ο
προσφοροδότης που αποκλείστηκε, είχε έννομο συμφέρον να κατα-
χωρήσει προσφυγή κατά της απόφασης για κατακύρωση της προ-
σφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος κάτω από τις συνθήκες της πα-
ρούσας υπόθεσης. 5

Αναθεωρητική έφεση — Μόνο θέματα που εγείρονται στην πρωτόδικη
διαδικασία είναι δυνατό να εγερθούν και να συζητηθούν στην έφε-
ση — Εξαιρέση αποτελούν τα θέματα δημόσιας τάξης όπως είναι η
ύπαρξη ή μη εννόμου συμφέροντος του αιτητή. 10

Η εφεσείουσα - αιτήτρια, με δύο άλλα άτομα υπέβαλε προσφο-
ρά για τη μεταφορά του ταχυδρομείου από την Πάφο στον Στατό
και αντίθετα για την περίοδο από 1.1.91 μέχρι 31.12.93, για το πο-
σό των ΛΚ5.400.- το χρόνο. Η προσφορά κατακυρώθηκε στο εν-
διαφερόμενο μέρος για το ποσό των ΛΚ2.508.- ετησίως. 15

Η προσφυγή της εφεσείουσας κατά της απόφασης του Κεντρι-
κού Συμβουλίου Προσφορών (το Συμβούλιο), απορρίφθηκε. Στην
παρούσα έφεση προβλήθηκε σαν κύριος λόγος έφεσης, ότι το πρω-
τόδικο δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι ο ταχυδρομικός σάκκος
συνιστά φορτίο και ότι η επ' αμοιβή μεταφορά του μπορούσε να
διενεργηθεί από φορτηγά οχήματα εφοδιασμένα με άδεια μεταφο-
ρέα "Α", όπως ήταν το όχημα του ενδιαφερομένου προσώπου. Κα-
τά την ακρόαση προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η διατύπωση της 20
25

άδειας του συγκεκριμένου μεταφορέα "Α", δεν επέτρεπε τη μεταφορά ταχυδρομείου από και προς την αστική περιοχή Πάφου.

5 Περαιτέρω προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι, αφού το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν αδειούχος, δεν ήταν δυνατή η εφαρμογή του Καν. 37(β) των Καν. Αποθηκών (Διαδικασία Προσφορών) που προνοεί για παράκαμψη της Κανονικής διαδικασίας προσφορών σε περίπτωση, μεταξύ άλλων, που η προσφορά είναι εξωπραγματική.

10 Αποφασίστηκε ότι:

A. Υπό Νικολαΐδη, Δ., συμφωνούντων και των Αρτεμίδη, Δ. και Κρονίδη, Δ.:

15 Ο κύριος λόγος έφεσης που αναφέρεται πιο πάνω δεν μπορεί να εξεταστεί λόγω του ότι δεν έχει εγερθεί στην πρωτόδικη διαδικασία.

Αναφορικά με την ύπαρξη ή μη εννόμου συμφέροντος από πλευράς της εφεσείουσας, αποφασίστηκε ότι:

20

Το Συμβούλιο δεν κατακύρωσε την προσφορά με βάση τον Καν. 37(β) αλλά με βάση τη συνήθη διαδικασία στον χαμηλότερο προσφοροδότη. Αν η κατακύρωση της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος πραγματοποιείτο με βάση τον Καν. 37(β) θα γινόταν και σχετική αναφορά στο πρακτικό. Αντίθετα το πρακτικό δεν αναφέρει τίποτε τέτοιο.

25

Με βάση τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, είναι φανερό ότι το Συμβούλιο αποφάσισε να κατακυρώσει την προσφορά στον χαμηλότερο προσφοροδότη και όχι λόγω του ότι η προσφορά της αιτήτριας θεωρήθηκε εξωπραγματική. Συνεπώς η αιτήτρια είχε το απαιτούμενο έννομο συμφέρον να καταχωρήσει την παρούσα υπόθεση.

30

B. Υπό Χρυσοστομή Δ., συμφωνούντος και του Νικήτα, Δ.:

35

Το Συμβούλιο, υιοθετώντας τις εισηγήσεις του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών, έκρινε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 37(β) των Κανονισμών Αποθηκών, ότι η προσφορά της εφεσείουσας ήταν εξωπραγματική. Αφού παρέκαμψε τότε την κανονική διαδικασία δεν δεσμεύετο πλέον από την προσφορά της εφεσείουσας και κατακύρωσε την προσφορά στο ενδιαφερόμενο μέρος. Η εφεσείουσα δεν προσέβαλε την απόφαση του Συμβουλίου για αποκλεισμό της και επομένως δεν είχε έννομο συμφέρον να προσβάλει την κατακύρωση προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος. Το θέμα αυτό εξετάζεται στην έφεση σαν θέμα δημοσίας τάξεως.

40

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα κατά της εφεσείουσας.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Πικής, Δ.) που δόθηκε στις 9 Ιουνίου, 1992 (Προσφυγή αρ. 262/91), με την οποία απορρίφθη η προσφυγή της εφεσείουσας, εναντίον της απόφασης του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών, με την οποία κατακυρώθηκε η προσφορά στο ενδιαφερόμενο μέρος για τη μεταφορά ταχυδρομείου. 5
10

A. Σ. Αγγελίδης, για την Εφεσείουσα.

A. Μαππουρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους. 15

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Η εφεσείουσα και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν προσφοροδότες σε μειοδοτικό διαγωνισμό για μεταφορά ταχυδρομείου από την Πάφο στο χωριό Στατός και αντίστροφα για την περίοδο μεταξύ 1.1.1991 και 31.12.1992. Το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών με απόφασή του που κοινοποιήθηκε στο Διευθυντή Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών στις 20.12.1990, κατακύρωσε την προσφορά στο ενδιαφερόμενο μέρος. Η προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν για ποσό £2.508 ετησίως, ενώ της αιτήτριας για ποσό £5.400. Η απόφαση της κατακύρωσης προσβλήθηκε από την εφεσείουσα-αιτήτρια. Η προσφυγή που καταχωρήθηκε αξίωνε την ακύρωση της πράξης κατακύρωσης της προσφοράς υπέρ του ενδιαφερομένου μέρους λόγω πλημμελούς ή ατελούς έρευνας, έλλειψης αιτιολογίας και τέλος λόγω κατάχρησης εξουσίας γιατί σύμφωνα με την αιτήτρια, το ενδιαφερόμενο μέρος στο οποίο κατακυρώθηκε η προσφορά, δε διέθετε νόμιμο μέσο για μεταφορά του ταχυδρομείου. 20
25
30

Εναντίον της απόφασης του πρωτόδικου δικαστηρίου που απέρριψε την προσφυγή ασκήθηκε η παρούσα έφεση. Ο κύριος λόγος έφεσης είναι ότι το πρωτόδικο δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι ο ταχυδρομικός σάκκος συνιστά φορτίο και ότι η επ' αμοιβή μεταφορά του μπορούσε να διενεργηθεί από φορτηγά οχήματα εφοδιασμένα με άδεια μεταφορέα "Α", όπως ήταν και το όχημα του ενδιαφερομένου μέρους. Κατά την ακρόαση όμως το σημείο αυτό μεταβλήθηκε για να προβληθεί ο ισχυρισμός, ότι η άδεια του ενδιαφερομένου μέρους δεν κάλυπτε τη μεταφορά φορτίου από την πόλη της Πάφου προς την αγροτική περιοχή 35
40

Πάφου και αντιστρόφως, αλλά επέτρεπε μόνο τη μεταφορά φορτίου μέσα στην αγροτική περιοχή. Κατά συνέπεια το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν αδειούχος μεταφορέας και έτσι δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι υπέβαλε έγκυρη προσφορά.

5

Πιστεύουμε ότι το συγκεκριμένο σημείο δεν είχε εγερθεί κατά την πρωτόδικη διαδικασία. Ο ευπαίδευτος συνήγορος της αιτήτριας κατά την απαντητική του αγόρευση προέβη στην εισήγηση, ότι η μεταφορά του ταχυδρομείου δεν μπορεί να θεωρηθεί μεταφορά φορτίου, αλλά μεταφορά αγαθών και γι' αυτό δεν έπρεπε να κατακυρωθεί η προσφορά στο ενδιαφερόμενο μέρος που διέθετε φορτηγό. Ακροθιγώς απλώς ανέφερε ότι στην άδεια οδικής χρήσης του μεταφορέα "Α" του ενδιαφερόμενου μέρους καταγράφεται ότι το όχημα αυτό θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών της αγροτικής περιοχής Πάφου, χωρίς όμως να δίδεται συνέχεια στο συγκεκριμένο επιχείρημα στο οποίο κατά την ενώπιόν μας διαδικασία βάσισε το κύριο μέρος της αγόρευσής του. Η πιο πάνω διαπίστωση ενισχύεται και από τη διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε στην αρχική αγόρευση του ευπαίδευτου συνήγορου της αιτήτριας, όπου στην παράγραφο 3.5 αναφέρεται και πάλι ότι στην άδεια οδικής χρήσης του οχήματος WK956 του ενδιαφερομένου μέρους καταγράφεται ότι το όχημα θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνο για την εξυπηρέτηση των μεταφορικών αναγκών της αγροτικής τροχαίας περιοχής Πάφου, για να λεχθεί στη συνέχεια ότι πουθενά στην άδεια οδικής χρήσης δεν αναφέρεται ότι το πιο πάνω φορτηγό θα χρησιμοποιείται για τη μεταφορά του ταχυδρομείου, ισχυρισμός που συνάδει με τη διαπίστωσή μας ότι το επιχείρημα που προβλήθηκε ενώπιον του πρωτόδικου δικαστηρίου ήταν απλώς ότι η μεταφορά του ταχυδρομείου δεν μπορεί να ισοδυναμεί με τη μεταφορά φορτίου.

Κατά την ενώπιόν μας διαδικασία και παρά το γεγονός ότι και στους λόγους έφεσης αναφέρεται ότι το πρωτόδικο δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι ο ταχυδρομικός σάκκος συνιστά φορτίο και ότι η επ' αμοιβή μεταφορά του μπορεί να διενεργηθεί από φορτηγά οχήματα εφοδιασμένα με άδεια μεταφορέα "Α", αναφορά που συνιστά ουσιαστικά επανάληψη του αρχικού ισχυρισμού περί διαφοράς μεταξύ φορτίου και ταχυδρομείου, εν τούτοις ο ευπαίδευτος συνήγορος κατά την ενώπιόν μας ακρόαση, μετέβαλε τη θέση του και ισχυρίστηκε ότι η διατύπωση της άδειας του συγκεκριμένου μεταφορέα "Α", δεν επέτρεπε τη μεταφορά ταχυδρομείου από και προς την αστική περιοχή Πάφου.

Αφού το θέμα δεν έχει εγερθεί στην πρωτόδικη διαδικασία

δεν μπορεί να αποτελέσει και αντικείμενο εξέτασης από την Ολομέλεια. Πιστεύουμε ότι παρέκκλιση από την πιο πάνω καθιερωμένη από τη νομολογία μας αρχή, εκτός του ότι θα συνιστούσε δικονομική παρέμβαση, θα αποτελούσε και έλλειψη σεβασμού προς την πρωτόδικη διαδικασία, την οποία και θα καθιστούσε εντελώς αχρείαστη. 5

Πριν όμως τελειώσουμε, θα θέλαμε να ασχοληθούμε με ένα άλλο θέμα, που έχει εγερθεί κατά τη διαδικασία, αυτό της ύπαρξης ή μη εννόμου συμφέροντος. Για να απαντήσουμε στο ερώτημα αυτό θα πρέπει να εξετάσουμε κάποια γεγονότα:- 10

Σε συνεδρία του Τμηματικού Συμβουλίου Προσφορών, ημερ. 30.11.1990, (Παράρτημα Γ), αποφασίστηκε όπως οι προσφορές που αφορούσαν τη μεταφορά ταχυδρομείου από και προς το χωριό Στατός σταλούν στο Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών για μελέτη. Οι προσφορές αυτές ήταν τρεις, δηλαδή του ενδιαφερομένου μέρους για £2.508, της αιτήτριας για £5.400 και μιας άλλης εταιρείας για £6.000. Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο του Συμβουλίου Προσφορών, ημερ. 10.12.1990, ο Διευθυντής του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών, αναφέρει σε σχέση με το συγκεκριμένο δρομολόγιο: 15 20

“Ζητήσαμε από την κα Αδαμαντία Ηράκλη(*) που είναι η τωρινή ταχυδρομικός εργολάβος και η μόνη που διαθέτει αδειούχα οχήματα να μειώσει την προσφορά της, αλλά ο εκπρόσωπός της, κ. Γιαννάκης Ευσταθίου, με τον οποίο είχαμε συνάντηση μας πληροφόρησε ότι η προσφορά της μπορεί να μειωθεί στις £5,000 το χρόνο. Το Τμήμα αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος β (Κανονισμοί Αποθηκών-Διαδικασία Προσφορών) θεωρεί την προσφορά της κας Ηράκλη ότι είναι εξωπραγματική και εισηγείται όπως ληφθεί υπόψη η προσφορά (α) του κ. Χαράλαμπου Λεωνίδα(**) για ποσό ύψους £2,508 το χρόνο (το τωρινό κόμιστρο είναι £2,640 το χρόνο). 25 30

Στη συνέχεια η Επιτροπή έλαβε την ακόλουθη απόφαση: 35

“Μεταφορά ταχυδρομείων.

Κατακυρώνεται σύμφωνα με τις εισηγίες του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών αρ. φακ. 25/90 ημερ. 10.12.90. “ 40

(*) Την αιτήτρια-εφεσείουσα.

(**) Του ενδιαφερομένου μέρους.

Είναι η θέση του ευπαίδευτου συνήγορου της εφεσείουσας ότι αφού το ενδιαφερόμενο μέρος δε διέθετε κατάλληλο αδειούχο όχημα, δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι είχε υποβάλει έγκυρη προσφορά και συνεπώς το Συμβούλιο Προσφορών εσφαλμένα του κατακύρωσε την προσφορά. Περαιτέρω προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι

5 αφού το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν αδειούχος, δεν ήταν δυνατή η εφαρμογή του Κανονισμού 37(β) των Κανονισμών Αποθηκών (Διαδικασία Προσφορών) ο οποίος προνοεί ως ακολούθως:

10 “37. Παράκαμψη της Κανονικής Διαδικασίας Προσφορών
 Η κανονική διαδικασία προκήρυξης προσφορών μπορεί να παρακαμφθεί στις πιο κάτω περιπτώσεις:-

- (α)
- 15 (β) Εάν δεν ληφθούν προσφορές μέσω κανονικής προκήρυξης ή εάν το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών έχει λόγους να πιστεύει ότι υπήρξε συνεργασία μεταξύ των προσφοροδοτών ή ότι οι προσφορές είναι εξωπραγματικές.
- (γ)
- 20 (δ)
- (ε)

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο ευπαίδευτος συνήγορος της εφεσείουσας δεν εισηγείται ότι τελικά το Συμβούλιο Προσφορών θεώρησε την προσφορά της εφεσείουσας εξωπραγματική ή ότι δεν την έλαβε υπ’ όψη. Συμφωνούμε με τη θέση αυτή. Το Συμβούλιο Προσφορών απλώς αναφέρει στη σχετική απόφαση (Παράρτημα Ε) ότι η μεταφορά ταχυδρομείου κατακυρώνεται σύμφωνα με τις εισηγήσεις του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών, χωρίς όμως

25 να φαίνεται ότι υιοθετεί και τις απόψεις που εκτίθενται στην εισήγηση αυτή περί του εξωπραγματικού της προσφοράς της εφεσείουσας ή περί του ισχυρισμού ότι η εφεσείουσα ήταν και η μόνη αδειούχος. Εξάλλου σε επιστολή του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών προς τον πρόεδρο του Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών, ημερ. 21.3.1991, αναφέρεται ότι το “Τμηματικό Συμβούλιο Προσφορών μελετώντας το θέμα διαπίστωσε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος edικαιούτο να αναλάβει τη μεταφορά του ταχυδρομείου του συγκεκριμένου δρομολογίου χρησιμοποιώντας το αδειούχο όχημα WK956, δεδομένου δε ότι είχε υποβάλει την πιο χαμηλή προσφορά αποφάσισε να σας εισηγηθεί την κατακύρωση της

35 προσφοράς του”. Στην ίδια επιστολή αναφέρεται ότι η θέση που διατυπώνεται στην επιστολή του ιδίου Τμήματος ημερ. 10.12.1990 ότι η εφεσείουσα ήταν η μόνη που διέθετε αδειούχα οχήματα ήταν λανθασμένη. Από τα πιο πάνω είναι φανερό ότι το Κεντρικό Συμ-

40

βούλιο Προσφορών δεν κατακύρωσε την προσφορά με βάση τον Κανονισμό 37(β) αλλά με βάση τη συνήθη διαδικασία στο χαμηλότερο προσφοροδότη. Εξ άλλου πιστεύουμε ότι αν η κατακύρωση της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος πραγματοποιούνταν με βάση τον Κανονισμό 37(β) θα γινόταν και σχετική αναφορά στο πρακτικό. Αντίθετα τίποτε τέτοιο δεν αναφέρεται. 5

Με βάση τα πιο πάνω γεγονότα είναι φανερό, ότι η προσφορά της αιτήτριας δεν θεωρήθηκε τελικά εξωπραγματική, αλλά το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών απλά αποφάσισε να την κατακυρώσει στο μειοδότη. Έτσι καταλήγουμε, ότι η αιτήτρια είχε έννομο συμφέρον και είχε κάθε δικαίωμα να καταχωρήσει την παρούσα υπόθεση. 10

Όμως για τους λόγους που εξηγήσαμε πιο πάνω θεωρούμε ότι η έφεση θα πρέπει να απορριφθεί και διά ταύτα απορρίπτεται, με έξοδα εναντίον της εφεσείουσας. 15

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Κατόπιν προκήρυξης της προσφοράς του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών για τη μεταφορά του ταχυδρομείου από την Πάφο στο Στατό και τανάπαλιν για την περίοδο από 1.1.91-31.12.93, υπέβαλαν προσφορές τρία άτομα. Μεταξύ αυτών ήταν η εφεσείουσα και το ενδιαφερόμενο μέρος. Η προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν για το ποσό των £2,508 το χρόνο, ενώ της εφεσείουσας για το ποσό των £5,400 το χρόνο. 20
25

Το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών αποδέχτηκε την προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους και σαν αποτέλεσμα η εφεσείουσα καταχώρησε την υπό κρίση προσφυγή, με την οποία προσέβαλε την απόφαση κατακύρωσης της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αφού εξέτασε την ουσία της προσφυγής, την απέρριψε με έξοδα και επεκύρωσε την προσβληθείσα απόφαση. Με την υπό κρίση έφεση προσβάλλεται η πρωτόδικη απόφαση, για τους λόγους που αναφέρονται στην Ειδοποίηση Έφεσης. Η πλειοψηφία των Δικαστών του Τμήματος αυτού της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, για τους λόγους που αναφέρονται στην απόφασή τους, απορρίπτουν την Έφεση. 30
35

Συμφωνούμε με το αποτέλεσμα αυτό, όμως διαφωνούμε με την εξέταση της ουσίας της υπόθεσης και κατά συνέπεια με τους λόγους που οδήγησαν την πλειοψηφία στην απόφασή της, γιατί κατά τη γνώμη μας, η Εφεσείουσα δεν έχει έννομο συμφέρο να προσβάλει την απόφαση κατακύρωσης της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέ- 40

ρος. Το θέμα αυτό δεν εθίγη πρωτόδικα, όμως σαν θέμα δημόσιας τάξης που είναι, εγέρθηκε κατ' έφεση, όπως είναι επιτρεπτό, από μένα και ακούσαμε επ' αυτού σχετική επιχειρηματολογία.

5 Οι λόγοι που μας οδήγησαν στην απόφασή μας είναι οι ακόλουθοι:

10 Το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών κατακυρώνοντας την προσφορά στο ενδιαφερόμενο μέρος, δέχτηκε τις εισηγήσεις του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών. Η απόφαση αυτή με στοιχεία Τ.288/56/10 αναφέρεται στο Παρ. Ε που επισυνάπτεται στην ένσταση, σελ. 29 των πρακτικών και έχει ως ακολούθως:

15 “Κατακυρώνεται σύμφωνα με τις εισηγήσεις του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών αρ. φακ. 25/90 ημερ. 10.12.90.”

20 Οι εισηγήσεις του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών που αναφέρονται στην επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών ημερ. 10.12.90, σελ. 26-28 των πρακτικών, έχουν ως ακολούθως:

Το άρθρο 37(β) των Κανονισμών Αποθηκών - Διαδικασία Προσφορών, προνοεί τα ακόλουθα:-

25 “Δορομολόγιο αρ. 140: Ζητήσαμε από την κα. Αδαμαντία Ηράκλη που είναι η τωρινή ταχυδρομικός εργολάβος και η μόνη που διαθέτει αδειούχα οχήματα να μειώσει την προσφορά της, αλλά ο εκπρόσωπος της, κ. Γιαννάκης Ευσταθίου, με τον οποίο είχαμε συνάντηση μας πληροφόρησε
30 ότι η προσφορά της μπορεί να μειωθεί στις £5.000 το χρόνο. Το Τμήμα αυτό σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος Β (Κανονισμοί Αποθηκών - Διαδικασία Προσφορών) θεωρεί
35 την προσφορά της κας Ηράκλη ότι είναι εξωπραγματική και εισηγείται όπως ληφθεί υπόψη η προσφορά (α) του κ. Χαράλαμπου Λεωνίδα για ποσό ύψους £2.508 το χρόνο (το τωρινό κόμιστρο είναι £2.640 το χρόνο).”

40 (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

“37. Παράκαμψη της Κανονικής Διαδικασίας Προσφορών

Η κανονική διαδικασία προκήρυξης προσφορών μπο-

ρεί να παρακαμφθεί στις πιο κάτω περιπτώσεις:-

- (α)
 (β) Εάν δεν ληφθούν προσφορές μέσω κανονικής προκήρυξης ή εάν το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών έχει λόγους να πιστεύει ότι υπήρξε συνεργασία μεταξύ των προσφοροδοτών ή ότι οι προσφορές είναι εξωπραγματικές. 5
 (γ)
 (δ)” 10

(Η υπογράμμιση είναι δική μας)

Είναι κατά τη γνώμη μας έκδηλο από το κείμενο της απόφασης κατακύρωσης που αναφέρεται πιο πάνω και από το υλικό του φακέλου της Διοίκησης, ότι το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών υιοθετώντας τις εισηγήσεις του Τμήματος Ταχυδρομικών Υπηρεσιών, υιοθέτησε και την εισήγηση ότι η προσφορά της εφεσείουσας ήταν εξωπραγματική και όχι μόνο την εισήγηση να ληφθεί υπόψη η προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους, γιατί αν έτσι είχαν τα πράγματα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν θα αναφερόταν σε εισηγήσεις αλλά μόνο στην εισήγηση κατακύρωσης της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος. Επομένως το Κεντρικό Συμβούλιο Προσφορών υιοθετώντας τις εισηγήσεις του ως άνω Τμήματος, έκρινε σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 37(β) των Κανονισμών Αποθηκών, ότι η προσφορά της εφεσείουσας ήταν εξωπραγματική και παρακάμπτοντας την κανονική διαδικασία ήταν αδέσμευτο πια από την προσφορά της εφεσείουσας και προχώρησε στην κατακύρωση της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος. 15 20 25

Η εφεσείουσα με την προσφυγή της δεν προσέβαλε την απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών να θεωρήσει την προσφορά της εξωπραγματική, με άλλα λόγια την απόφαση αποκλεισμού της, και επομένως δεν έχει έννομο συμφέρο να προσβάλει την κατακύρωση της προσφοράς στο ενδιαφερόμενο μέρος. 30

Για τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος της εφεσείουσας. 35

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εναντίον της εφεσείουσας.